

متن پرسش

ضمن سلام و احترام خدمت استاد گرامی. با توجه به این که هم اکنون فساد در دستگاه های دولتی و غیر دولتی ما به شدت زیاد شده است از جمله فساد مالی یا فساد های دیگر. فرضا در روزگاری که فساد مالی بویژه در مجلس بالا گرفته، فساد هایی که در مجلس ششم که به رهبری نامه نوشت "جام زهر را بنوش و برو" چنین فساد های مالی وجود نداشت، فرضا وقتی که یک جوان ۱۹ ساله میتواند نیمی از مجلس را رشوه بدهد و یا میتواند سه قوه ی ما را بخرد و موارد زیادی که جناب عالی بیشتر از بنده مطلع هستید و نهایتا هم برخی آقا زاده ها میگویند آن پول صدقه بوده است نه رشوه! منظور این که نهایتا هم همه چیز به اسم دین تمام میشود. ... و بخور بخور آقا زاده ها تمام شدنی نیست ... میخواهم بدانم که ما تا کجا باید پای این نظام بایستیم؟ حد اقل زمان شاه اگر این کارها صورت میگرفت به اسم دین نبود ولی العان ... شاید بهتر باشد ابتدا بپرسم که آیا شما اصلا حد و مرزی برای این مفاسد و جنایات قائل هستید یا نه؟ اگر حد و مرز قائلید، خط قرمز اشتباهات و مفاسد را تا کجا میدانید؟ یعنی تا کجا ما باید پای این نظام به دلیل اسلامی بودن آن بایستیم و در حفظ آن کوشا باشیم؟ از کجا معلوم که آقازاده ها بیشتر از آمریکا کشور ما را غارت نکنند؟ باتشکر از این که سوال را جواب میدهید. التماس دعا.

متن پاسخ

علیکم السلام باسمه تعالی عنایت داشته باشید که همان طور که تنها راه برای اصلاح انسانها شریعت اسلام است، تنها راه برای اصلاح امور جامعه، نظامی است که با ولایت فقیهی متقی و شجاع پا برجا باشد. درست است که فساد هست، ولی در عینی که آن فسادها را نباید به حساب نظام اسلامی گذاشت، باید در تقویت نظام اسلامی تلاش کنیم تا با قوت گرفتن نظام، فاسدان طرد شوند. یک روز شخصی را که برای دزدی لباس طلبگی پوشیده بود تا بهتر دزدی کند را گرفتند، به حضرت آیت الله بروجردی عرض کردند؛ طلبه دزدی کرده. فرمودند: دزد آمده در لباس طلبه تا بهتر دزدی کند پس نباید از طلبگی دست برداشت، باید فضای طلبگی را طوری اصلاح کرد که دزدان نتوانند بیایند در لباس طلبگی دزدی کنند. موفق باشید